

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

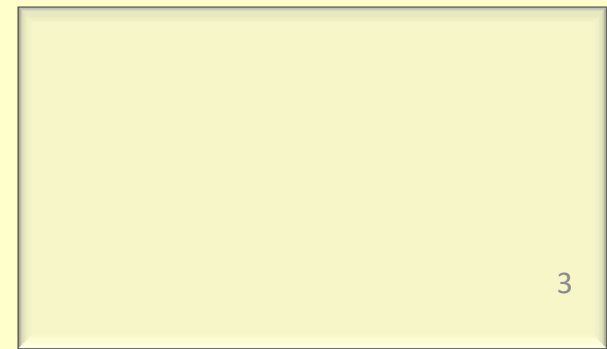
Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Jana

Spotkanie 9.

Przypomnienie w zarysie planu SEKCJI B1

Omówienie SEKCJI B1 / SEKWENCJI A1 [11,55-13,20]

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Zarys
(małe przypomnienie)

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogą.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogiem i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
Misja Syna, to dzieło wierności Bogu i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogiem.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami, Chrystus odrzucony przez lud.

SEKCJA B1 [7,1-13,20] - Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji. Misja Syna, to dzieło wierności Bogu i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKWENCJA A [7,1-8,59] Jezus jako światłość wobec grzesznika i ciemności grzechu; dociekanie kim jest Jezus; zamiar zabicia Jezusa

SEKWENCJA B [9,1-10,6] Znak uzdrowienia śleponarodzonego - potwierdzenie autorytetu Jezusa - pochodzi od Boga (metafora sytuacji człowieka?)

SEKWENCJA C [10,7-21] Rozłam wśród liderów; Jezus wyraża swoje roszczenia co do autorytetu i celów (Dobry Pasterz; ma życie i odda je dla życia swoich owiec)

SEKWENCJA C1 [10,22-42] Jezus panuje nad chwilą swojej śmierci (próba ukamienowania); sąd nad niesprawiedliwymi sędziami; ostra krytyka fałszu faryzeuszy

SEKWENCJA B1 [11,1-54] Znak wskrzeszenia Łazarza - potwierdzenie pochodzenia misji Jezusa od Ojca i impuls do pogłębienia wiary uczniów (obraz egzystencji przytłoczonej śmiercią?)

SEKWENCJA A1 [11,55-13,20] Jezus jako światłość wzywa do naśladowania i zaufania Mu; nieustający spór o tożsamość Jezusa; zapowiedź śmierci Jezusa

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA B1 WARSTWA I SEKWENCJA A1 [11,55-13,20]

Chrystus, Król, zaprasza do społeczności i służby

Ew. Jana

[7,1-13,20] SEKCJA B1 / [11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A

A [J 11] (55) Była [zaś] blisko Pascha żydowska, i [wstąpiło] wielu do Jerozolimy [z okolicy] przed Paschą, aby odbyć oczyszczenie [swoje]. (56) Szukali więc Jezusa i mówili jedni do drugich w świątyni [stojąc]: Cóż sądzicie? [Czyby miał nie przyjść na święto?]

B (57) [Wyдали zaś] Arcykapłani i faryzeusze [rozkazy], aby [jeśliby ktoś wiedział, gdzie jest...], doniósł, ażeby mogli pojmać [go].

C [J 12] (1) Jednakże Jezus [na sześć dni przed Paschą [przyszedł] do Betanii, gdzie był Łazarz, który umarł, (a) którego wzbudził z martwych [Jezus. (2) Przygotowali więc mu wieczerzę tam], a Marta posługiwała, [zaś] Łazarz był jednym z tych, [leżących] przy stole [z nim];

D (3) wtedy [Maria [wzięwszy] funt maści ~~naprawdę~~, [czystej, kosztownej...], namaściła [stopy] Jezusa i otarła włosami [swoimi stopy jego. Zaś] dom napelnił się [od woni] maści. (4) [Mówi więc jeden z uczniów jego Judasz (syn) Szymona,] który miał go wydać: (5) [Dlaczego ta maść nie została sprzedana] za trzysta denarów i nie rozdano ubogim? (6) [Powiedział zaś to] nie dlatego, iż [o ubogich troszczył się], lecz ponieważ złodziejem [był], i skąpiecką [mając, (to, co) wrzucane, podbierał]. (7a) Rzekł [na to] Jezus: Zostaw ją;

D1 (7b) [aby na dzień pogrzebu mojego zachowała to]. Ubogich [bowiem] zawsze [macie] u siebie, mnie [zaś] nie zawsze [macie].

C1 (9) Dowiedział się więc tłum liczny z Żydów, że tam jest, i przyszl nie tylko [z powodu] Jezusa, ale także, by [i Łazarza] zobaczyć, którego wzbudził z martwych.

B1 (10) [Zaplanowali] arcykapłani, aby i Łazarza zabić,

A1 (11) gdyż [liczni z powodu jego odchodził (od)] Żydów [i wierzyli] w Jezusa.

[12,12-18] FRAGMENT B

A (12) Nazajutrz [rzesza] liczna, która przyszła na święto, usłyszawszy, że [przychodzi] Jezus do Jerozolimy, (13a) nabrała gałązek palmowych i wyszła na spotkanie [mu].

B (13b) i wołała: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu [Pana, i] król Izraela! (14) Znalazłszy [zaś Jezus] osłą, wsiadł na nie, jak [jest napisane]: (15) Nie bój się, córko syjońska! Oto król twój przychodzi, siedząc na źrebięciu osły.

C (16a) Tego nie zrozumieli [jego] uczniowie [początkowo], lecz gdy [uwielbiony został] Jezus, wtedy przypomnieli sobie,

B1 (16b) że to było o nim napisane i to uczynili dla niego.

A1 (17) Świadczyła więc rzesza, [będąca] z nim, gdy Łazarza wywołał z grobu i wzbudził [go] z martwych. (18) Dlatego [też] wyszedł [naprzeciw mu tłum], ponieważ usłyszeli, że [ten on uczynił znak].

[12,19-33] FRAGMENT C

A (19) Tedy faryzeusze [powiedzieli] między sobą: Widzicie, że nie wskoracie [nic], oto świat [cały] za nim [poszedł].

B (20) Byli [zaś] Grecy [również] wśród [przychodzących], aby się modlić w święto. (21) Ci tedy podeszli do Filipa z Betsaidy w Galilei, [i prosili go] mówiąc: Panie, chcemy Jezusa [zobaczyć]. (22) [Idzie] Filip [i mówi] Andrzejowi, [idzie] Andrzej i Filip [i mówią] Jezusowi.

C (23) [Zaś] Jezus [odpowiada] im, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.

D (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli [ziarno zboża padłszy na ziemię nie obumrze, samo jedno zostaje]; jeśli [zaś] obumrze, obfity owoc wyda. (25) [Miliącemu] życie swoje, [gubi] je, a [nienawidzący] życia swego na świecie [tym], [dla życia wiecznego] zachowa je.

E (26) Jeśli [mnie] kto chce służyć, [mnie] niech [towarzyszy], a gdzie jestem [Ja], tam i sługa mój będzie; jeśli kto mnie służy, uczci go Ojciec mój.

D1 (27) Teraz dusza moja [została zaniepokojona], i cóż powiem? Ojczy, wybaw mnie teraz od godziny [tej]? Przecież dlatego przyszedłem na godzinę [tą].

C1 (28) Ojczy, uwielbij swoje [imię]! [Przyszedł] więc głos z nieba: I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię.

B1 (29) [Ten] więc [lud, który stał [usłyszawszy] mówił: [Zagrzmiało oto...], inni mówili: Anioł do niego przemówił. (30) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł: Nie gwoli mnie [głos ten] odezwał się, ale gwoli was. (31) Teraz sąd [jest świata tego...], teraz władca [świata] tego wyrzucony [będzie na zewnątrz].

A1 (32) [I ja jeśli] będę wywyższony ponad ziemię, wszystkich [podciągnę] do [mnie samego]. (33) To [zaś mówił] czyniąc jasnym jaką śmiercią miał umierać].

[12,34-50] FRAGMENT B1

A (34) Odpowiedział [wówczas mu lud: My] słyszeliśmy z zakonu, że Chrystus trwa na wieki; [dlaczego więc mówisz ty], że [ma zostać wywyższony] Syn Człowieczy? Kimże jest ów Syn Człowieczy? (35) Rzekł [więc] im Jezus: Jeszcze [krótki czas] światłość wśród was [jest]. Chodźcie, póki światłość macie, aby ciemność [was] nie ogarnęła; [a chodzący w ciemności] nie wie, dokąd idzie. (36) [Skoło światło macie,] wierzcie w światłość, abyście synami światła [stali się]. To powiedział [Jezus], i odszedłszy, ukrył się przed nimi.

B a1 (37) [Bardzo liczne znaki zaś on uczynił] wobec nich, (jednak) nie wierzyli w niego, (38) aby [słowo Izajasza proroka] wypełniło [się], jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej, a ramię Pana [komu objawione zostało]? (39) Dlatego nie mogli [wierzyć], że znowu rzekł Izajasz: (40) Zasłепił [ich] oczy i zatwardził [ich] serce, aby nie [zobaczyli] oczami i nie [zrozumieli] sercem, i [by] [nie] [zawrócili, ale uzdrowił ich]. / i [aby] [uzdrowił ich]. / i [aby] [uzdrowił ich].

b1 (41) To powiedział Izajasz, gdyż ujrzal chwałę jego i mówił o nim.

a2 (42) Mimo to jednak [i z przywódców] wielu uwierzyło w niego, ale gwoili faryzeusów nie wyznawali (tego), żeby wyłączeni z synagogi [nie zostali]; (43) umiłowali bowiem chwałę ludzką [bardziej] niż chwałę Bożą.

b2 (44) Jezus [zaś] zawołał [i powiedział: Wierzący] we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który posłał [mnie. (45) A widzący mnie,] widzi tego, który posłał [mnie].

A1 (46) Ja [i światłość] na świat [przyszedłem], aby [żaden wierzący we mnie] w ciemności [nie pozostał]. (47) A jeśli by kto [moich wysłuchał] słów, a nie [byłby zachował], Ja nie sądzę [go;] bowiem] nie przyszedłem [aby osądzić] [i] potępił] świat, ale [aby] [zbawił] świat. (48) Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ma sędziego [swego]: Słowo, które głosiłem, [ono osądzi] go w ostatecznym [dniu]; (49) bo ja z siebie samego [nie] mówiłem, ale (ten), który mnie posłał, [Ojciec, sam] mi [przekazanie dał], co mam powiedzieć i co mam mówić. (50) I wiem, że przekazanie jego żywotem wiecznym [jest]. Co [więc] Ja mówię, [tak jak powiedział mi Ojciec, tak] mówię.

[13,1-20] FRAGMENT A1

A [J 13] (1) Przed [zaś] świętem Paschy, [wiedząc] Jezus, iż nadeszła [jego] godzina, aby przyszedł] z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich [w świecie, do końca] umiłowal ich. (2) A [(z nastaniem] wieczerzy, diabeł [już zasiał (zamysł)] w sercu Judasza, syna Szymona ~~Iskarioty~~, [aby go wydał]; (3) wiedząc, iż wszystko dał mu [Ojciec] w ręce i że od Boga wyszedł i do Boga odchodzi,

B (4) [wstaje] od wieczerzy, [składa] szatę, a wzięwszy prześcieradło, przepasał się. (5) Potem [leje] wody do misy i począł umywać [stopy] uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany. (6) [Przychodzi więc] do Szymona Piotra. (On zaś] mówi mu:] Panie, Ty (moje] myjesz stopy?) (7) [Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, [zrozumiesz zaś potem].

C (8) ~~Rzecz~~ mu Piotr: [Nie, nie umyjesz moich stóp nigdy!] Odpowiedział Jezus [mu]: Jeśli nie umyję [cię], nie [masz] działu ze mną. (9) ~~Rzecz~~ mu Szymon Piotr: Panie, nie [stopy] me] tylko, lecz i ręce, i głowę. (10a) ~~Rzecz~~ mu Jezus: [Wykapany] nie ma potrzeby, [jeśli nie stopy tylko umyć sobie], bo czysty jest cały.

C1 (10b) I wy czyści jesteście, lecz nie wszyscy. (11) Wiedział bowiem, kto ma wydać [go]; dlatego rzekł: Nie wszyscy czyści [jesteście].

B1 (12) Gdy więc umył [stopy] ich i przywdział szatę swoje, i [położył się] znów, rzekł [im]: [Rozumiecie], co uczyniłem [wam]? (13) Wy nazywacie mnie „Nauczyciel” i „Pan”, i słusznie mówicie, jestem [bowiem]. (14) Jeśli tedy Ja [umyłem stopy wasze], Pan i Nauczyciel, i wy winniście sobie nawzajem umywać [stopy]. (15) [Przykład bowiem] dałem wam, byście, [jak Ja uczyniłem wam] i wy czynili.

A1 (16) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: nie jest [sługa] większy nad pana swego ani poseł większy od tego, który posłał [go]. (17) Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, [jeśli uczynicie tak]. (18) Nie o wszystkich [was] mówię; Ja wiem, których wybrałem [sobie]; lecz [aby] Pismo [wypełniło się]: Ten, kto spożywa mój [chleb], podniósł na mnie piętę swoją. (19) Już teraz powiadam wam, zanim się to stanie, abyście [uwierzyli], gdy się to stanie, [ponieważ] Ja jestem. (20) Zaprawdę, powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo posłałem, mnie przyjmuje; [zaś mnie] przyjmujący, przyjmuje tego, kto posłał [mnie].

Akcent
SEKWENCJI A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A

[J 10] (55) Była [zaś] blisko Pascha żydowska, i [wstąpiło] wielu do Jerozolimy [z okolicy] przed Paschą, aby odbyć oczyszczenie [swoje]. (56) Szukali więc Jezusa i mówili jedni do drugich w świątyni [stojąc]: Cóż sądzicie? [Czyżby miał nie przyjść na święto?] (57) [Wydali zaś] Arcykapłani i faryzeusze [rozkazy], aby [jeśliby ktoś wiedział, gdzie jest,] doniósł, ażeby mogli pojmać [go. J 12] (1) Jednakże Jezus na sześć dni przed Paschą [przyszedł] do Betanii, gdzie był Łazarz, który umarł, (a) którego wzbudził z martwych [Jezus. (2) Przygotowali więc mu wieczerzę tam], a Marta posługiwała, [zaś] Łazarz był jednym z tych, [leżących] przy stole [z nim; (3) wtedy] Maria [wziawszy] funt maści nardowej, [czystej, kosztownej,] namaściła [stopy] Jezusa i otarła włosami [swoimi stopy jego. Zaś] dom napełnił się [od woni] maści. (4) [Mówi więc jeden z uczniów jego Judasz (syn) Szymona,] który miał go wydać: (5) [Dlaczego ta maść nie została sprzedana] za trzysta denarów i nie rozdano ubogim? (6) [Powiedział zaś to] nie dlatego, iż [o ubogich troszczył się], lecz ponieważ złodziejem [był], i sakiewkę [mając, (to, co) wrzucane, podbierał]. (7) Rzekł [na to] Jezus: Zostaw ją; [na dzień pogrzebu mojego zachowała to]. Ubogich [bowiem] zawsze [macie] u siebie, mnie [zaś] nie zawsze [macie. (9) Dowiedział się więc tłum liczny z Żydów], że tam jest, i przyszedli nie tylko [z powodu] Jezusa, ale także, by [i Łazarza] zobaczyć, którego wzbudził z martwych. (10) [Zaplanowali] arcykapłani, aby i Łazarza zabić, (11) gdyż [liczni z powodu jego odchodzili (od)] Żydów [i wierzyli] w Jezusa.

[12,12-18] FRAGMENT B

(12) Nazajutrz [rzesza] liczna, która przyszła na święto, usłyszawszy, że [przychodzi] Jezus do Jerozolimy, (13) nabrała gałązek palmowych i wyszła na spotkanie [mu], i wołała: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu [Pana, i] król Izraela! (14) Znalazłszy [zaś Jezus] oślę, wsiadł na nie, jak [jest napisane]: (15) Nie bój się, córko syjońska! Oto król twój przychodzi, siedząc na źrebięciu oślicy. (16) Tego nie zrozumieli [jego] uczniowie [początkowo], lecz gdy [uwielbiony został] Jezus, wtedy przypomnieli sobie, że to było o nim napisane i to uczynili dla niego. (17) Świadczyła więc rzesza, [będąca] z nim, gdy Łazarza wywołał z grobu i wzbudził [go] z martwych. (18) Dlatego [też] wyszedł [naprzeciw mu tłum], ponieważ usłyszeli, że [ten on uczynił znak].

[12,19-33] FRAGMENT C

(19) Tedy faryzeusze [powiedzieli] między sobą: Widzicie, że nie wskóracie [nic], oto świat [cały] za nim [poszedł]. (20) Byli [zaś] Grecy [również] wśród [przychodzących], aby się modlić w święto. (21) Ci tedy podeszli do Filipa z Betsaidy w Galilei, [i prosili go] mówiąc: Panie, chcemy Jezusa [zobaczyć]. (22) [Idzie] Filip i [mówi] Andrzejowi, [idzie] Andrzej i Filip [i mówią] Jezusowi. (23) [Zaś] Jezus [odpowiada] im, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli [ziarno zboża padłszy na ziemię nie obumrze, samo jedno zostaje]; jeśli [zaś] obumrze, obfity owoc wydaje. (25) [Miłujący] życie swoje, [gubi] je, a [nienawidzący] życia swego na świecie [tym], [dla życia wiecznego] zachowa je. (26) Jeśli [mnie] kto chce służyć, [mnie] niech [towarzyszy], a gdzie jestem [Ja], tam i sługa mój będzie; jeśli kto mnie służy, uczci go Ojciec mój. (27) Teraz dusza moja [została zaniepokojona], i cóż powiem? Ojcze, wybaw mnie teraz od godziny [tej]? Przecież dlatego przyszedłem na godzinę [tą]. (28) Ojcze, uwielbij swoje [imię]! [Przyszedł] więc głos z nieba: I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię. (29) [Ten] więc [lud], który stał [usłyszawszy] mówił: Zagrzmiało oto.], inni mówili: Anioł do niego przemówił. (30) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł: Nie gwoli mnie [głos ten] odezwał się, ale gwoli was. (31) Teraz sąd [jest świata tego,] teraz władca [świata] tego wyrzucony [będzie na zewnątrz]. (32) [I ja jeśli] będę wywyższony ponad ziemię, wszystkich [pociągnę] do [mnie samego]. (33) To [zaś mówił czyniąc jasnym jaką śmiercią miał umierać].

[12,34-50] FRAGMENT B1

(34) Odpowiedział [więc mu lud: My] słyszeliśmy z zakonu, że Chrystus trwa na wieki; [dlaczego więc mówisz ty], że [ma zostać wywyższony] Syn Człowieczy? Kimże jest ów Syn Człowieczy? (35) Rzekł [więc] im Jezus: Jeszcze [krótki czas] światłość wśród was [jest]. Chodźcie, póki światłość macie, aby ciemność [was] nie ogarnęła; [a chodzący w ciemności] nie wie, dokąd idzie. (36) [Skoro światło macie,] wiercie w światłość, abyście synami światła [stali się]. To powiedział [Jezus], i odszedłszy, ukrył się przed nimi. (37) [Bardzo liczne znaki zaś on uczynił] wobec nich, (jednak) nie wierzyli w niego, (38) aby [słowo Izajasza proroka] wypełniło [się], jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej, a ramię Pana [komu objawione zostało]? (39) Dlatego nie mogli [wierzyć], że znowu rzekł Izajasz: (40) Zaślepił [ich] oczy i zatwardził [ich] serce, aby nie [zobaczyli] oczami i nie [zrozumieli] sercem, i [by] (nie) [zawrócili, ale uzdrowię ich]. [/ i [abym] uzdrowił ich. / i [abym] (nie) uzdrowił ich.] (41) To powiedział Izajasz, gdyż ujrzał chwałę jego i mówił o nim. (42) Mimo to jednak [i z przywódców] wielu uwierzyło w niego, ale gwoździ faryzeuszów nie wyznawali (tego), żeby wyłączeni z synagogi [nie zostali]; (43) umiłowali bowiem chwałę ludzką [bardziej] niż chwałę Bożą. (44) Jezus [zaś] zawołał [i powiedział: Wierzący] we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który posłał [mnie. (45) A widzący mnie], widzi tego, który posłał [mnie]. (46) Ja[, światłość,] na świat [przyszedłem], aby [żaden wierzący we mnie] w ciemności [nie pozostał]. (47) A jeśliby kto [moich wysłuchał] słów, a nie [byłby zachował], Ja nie sądzę [go; bowiem] nie przyszedłem [abym osądził {/ potępił] świat, ale [abym zbawił] świat. (48) Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ma sędziego [swego]: Słowo, które głosiłem, [ono osądzi] go w ostatecznym [dniu]; (49) bo ja z siebie samego [nie] mówiłem, ale (ten), który mnie posłał, [Ojciec, sam] mi [przykazanie dał], co mam powiedzieć i co mam mówić. (50) I wiem, że przykazanie jego żywotem wiecznym [jest]. Co [więc] Ja mówię, [tak jak powiedział mi Ojciec, tak] mówię.

[13,1-20] FRAGMENT A1

[J 13] (1) Przed [zaś] świętem Paschy, [wiedząc] Jezus, iż nadeszła [jego] godzina[, aby przeszedł] z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich [w świecie, do końca] umiłował ich. (2) A [(z) nastaniem] wieczerzy, diabeł [już zasiał (zamyśl)] w sercu Judasza, syna Szymona Iskarioty, [aby go wydał;] (3) wiedząc, iż wszystko dał mu [Ojciec] w ręce i że od Boga wyszedł i do Boga odchodzi, (4) [wstaje] od wieczerzy, [składa] szaty, a wzięwszy prześcieradło, przepasał się. (5) Potem [leje] wody do misy i począł umywać [stopy] uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany. (6) [Przychodzi więc] do Szymona Piotra[. (On zaś) mówi mu:] Panie, Ty (moje myjesz stopy?) (7) Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, [zrozumiesz zaś potem]. (8) Rzecze mu Piotr: [Nie, nie umyjesz moich stóp nigdy!] Odpowiedział Jezus [mu]: Jeśli nie umyję [cię], nie [masz] działu ze mną. (9) Rzecze mu Szymon Piotr: Panie, nie [stopy me] tylko, lecz i ręce, i głowę. (10) Rzecze mu Jezus: [Wykąpany] nie ma potrzeby, [jeśli nie stopy tylko umyć sobie], bo czysty jest cały. (10b) I wy czyści jesteście, lecz nie wszyscy. (11) Wiedział bowiem, kto ma wydać [go]; dlatego rzekł: Nie wszyscy czyści [jesteście]. (12) Gdy więc umył [stopy] ich i przywdział szaty swoje, i [położył się] znów, rzekł [im]: [Rozumiecie], co uczyniłem [wam]? (13) Wy nazywacie mnie [„Nauczyciel” i „Pan”], i słusznie mówicie, jestem [bowiem]. (14) Jeśli tedy Ja [umyłem stopy wasze], Pan i Nauczyciel, i wy winniście sobie nawzajem umywać [stopy]. (15) [Przykład bowiem] dałem wam, byście, [jak Ja uczyniłem wam] i wy czynili. (16) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: nie jest [sługa] większy nad pana swego ani poseł większy od tego, który posłał [go]. (17) Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, [jeśli uczynicie tak]. (18) Nie o wszystkich [was] mówię; Ja wiem, których wybrałem [sobie]; lecz [aby] Pismo [wypełniło się]: Ten, kto spożywa mój [chleb], podniósł na mnie piętę swoją. (19) Już teraz powiadam wam, zanim się to stanie, abyście [uwierzyli], gdy się to stanie, [ponieważ] Ja jestem. (20) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo poślę, mnie przyjmuje; [zaś mnie przyjmujący], przyjmuje tego, kto posłał [mnie].

Ew. Jana

[7,1-13,20] SEKCJA B1 / [11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A

A [J 11] (55) Była [zaś] blisko Pascha żydowska, i [wstąpiło] wielu do Jerozolimy [z okolicy] przed Paschą, aby odbyć oczyszczenie [swoje]. (56) Szukali więc Jezusa i mówili jedni do drugich w świątyni [stojąc]: Cóż sądzicie? [Czyby miał nie przyjść na święto?]

B (57) [Wyдали zaś] Arcykapłani i faryzeusze [rozkazy], aby [jeśliby ktoś wiedział, gdzie jest,] doniósł, ażeby mogli pojmać [go].

C [J 12] (1) Jednakże Jezus [na sześć dni przed Paschą [przyszedł] do Betanii, gdzie był Łazarz, który umarł, (a) którego wzbudził z martwych [Jezus. (2) Przygotowali więc mu wieczerzę tam], a Marta posługiwała, [zaś] Łazarz był jednym z tych, [leżących] przy stole [z nim];

D (3) [wtedy] Maria [wzięwszy] funt maści ~~napowoi~~, [czystej, kosztownej,] namaściła [stopy] Jezusa i otarła włosami [swoimi stopy jego. Zaś] dom napelnił się [od woni] maści. (4) [Mówi więc jeden z uczniów jego Judasz (syn) Szymona,] który miał go wydać: (5) [Dlaczego ta maść nie została sprzedana] za trzysta denarów i nie rozdano ubogim? (6) [Powiedział zaś to] nie dlatego, iż [o ubogich troszczył się], lecz ponieważ złodziejem [był], i skąpiecką [mając, (to, co) wrzucane, podbierał]. (7a) Rzekł [na to] Jezus: Zostaw ją;

D1 (7b) [aby na dzień pogrzebu mojego zachowała to]. Ubogich [bowiem] zawsze [macie] u siebie, mnie [zaś] nie zawsze [macie].

C1 (9) Dowiedział się więc tłum liczny z Żydów, że tam jest, i przyszl nie tylko [z powodu] Jezusa, ale także, by [i Łazarza] zobaczyć, którego wzbudził z martwych.

B1 (10) [Zaplanowali] arcykapłani, aby i Łazarza zabić,

A1 (11) gdyż [liczni z powodu jego odchodziłi (od)] Żydów [i wierzyli] w Jezusa.

[12,12-18] FRAGMENT B

A (12) Nazajutrz [rzesza] liczna, która przysła na święto, usłyszawszy, że [przychodzi] Jezus do Jerozolimy, (13a) nabrała gałązek palmowych i wyszła na spotkanie [mu].

B (13b) i wołała: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu [Pana, i] król Izraela! (14) Znalazłszy [zaś Jezus] osłą, wsiadł na nie, jak [jest napisane]: (15) Nie bój się, córko syjońska! Oto król twój przychodzi, siedząc na źrebaciu osłicy.

C (16a) Tego nie zrozumieli [jego] uczniowie [początkowo], lecz gdy [uwielbiony został] Jezus, wtedy przypomnieli sobie,

B1 (16b) że to było o nim napisane i to uczynili dla niego.

A1 (17) Świadczyła więc rzesza, [będąca] z nim, gdy Łazarza wywołał z grobu i wzbudził [go] z martwych. (18) Dlatego [też] wyszedł [naprzeciw mu tłum], ponieważ usłyszeli, że [ten on uczynił znak].

[12,19-33] FRAGMENT C

A (19) Tedy faryzeusze [powiedzieli] między sobą: Widzicie, że nie wskrócie [nic], oto świat [cały] za nim [poszedł].

B (20) Byli [zaś] Grecy [również] wśród [przychodzących], aby się modlić w święto. (21) Ci tedy podeszli do Filipa z Betsaidy w Galilei, [i prosili go] mówiąc: Panie, chcemy Jezusa [zobaczyć]. (22) [Idzie] Filip [i mówi] Andrzejowi, [idzie] Andrzej i Filip [i mówią] Jezusowi.

C (23) [Zaś] Jezus [odpowiada] im, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.

D (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli [ziarno zboża padłszy na ziemię nie obumrze, samo jedno zostaje]; jeśli [zaś] obumrze, obfity owoc wydaje. (25) [Miliujący] życie swoje, [gubi] je, a [nienawidzący] życia swego na świecie [tym], [dla życia wiecznego] zachowa je.

E (26) Jeśli [mnie] kto chce służyć, [mnie] niech [towarzyszy], a gdzie jestem [Ja], tam i sługa mój będzie; jeśli kto mnie służy, uczci go Ojciec mój.

D1 (27) Teraz dusza moja [została zaniepokojona], i cóż powiem? Ojczy, wybaw mnie teraz od godziny [tej]? Przecież dlatego przyszedłem na godzinę [tą].

C1 (28) Ojczy, uwielbij swoje [imię]! [Przyszedł] więc głos z nieba: I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię.

B1 (29) [Ten] więc [lud], który stał [usłyszawszy] mówił: [Zagrzmiało oto.], inni mówili: Anioł do niego przemówił. (30) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł: Nie gwoli mnie [głos ten] odezwał się, ale gwoli was. (31) Teraz sąd [jest świata tego,] teraz władca [świata] tego wyrzucony [będzie na zewnątrz].

A1 (32) [I ja jeśli] będę wywyższony ponad ziemię, wszystkich [podciągnę] do [mnie samego]. (33) To [zaś mówił] czyniąc jasnym jaką śmiercią miał umierać.

[12,34-50] FRAGMENT B1

A (34) Odpowiedział [wówczas mu lud: My] słyszeliśmy z zakonu, że Chrystus trwa na wieki; [dlaczego więc mówisz ty], że [ma zostać wywyższony] Syn Człowieczy? Kimże jest ów Syn Człowieczy? (35) Rzekł [więc] im Jezus: Jeszcze [krótki czas] światłość wśród was [jest]. Chodźcie, póki światłość macie, aby ciemność [was] nie ogarnęła; [a chodzący w ciemności] nie wie, dokąd idzie. (36) [Skoło światło macie,] wierzcie w światłość, abyście synami światła [stali się]. To powiedział [Jezus], i odszedłszy, ukrył się przed nimi.

B a1 (37) [Bardzo liczne znaki zaś on uczynił] wobec nich, (jednak) nie wierzyli w niego, (38) aby [słowo Izajasza proroka] wypełniło [się], jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej, a ramię Pana [komu objawione zostało]? (39) Dlatego nie mogli [wierzyć], że znowu rzekł Izajasz: (40) Zasłепił [ich] oczy i zatwardził [ich] serce, aby nie [zobaczyli] oczami i nie [zrozumieli] sercem, i [by] [nie] [zawrócili, ale uzdrowił ich]. / i [abym] uzdrowił ich, / i [abym] [nie] uzdrowił ich.]

b1 (41) To powiedział Izajasz, gdyż ujrzal chwałę jego i mówił o nim.

a2 (42) Mimo to jednak [i z przywódców] wielu uwierzyło w niego, ale gwoili faryzeusów nie wyznawali (tego), żeby wyłączeni z synagogi [nie zostali]; (43) umiłowali bowiem chwałę ludzką [bardziej] niż chwałę Bożą.

b2 (44) Jezus [zaś] zawołał [i powiedział: Wierzący] we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który posłał [mnie. (45) A widzący mnie,] widzi tego, który posłał [mnie].

A1 (46) Ja [i światłość] na świat [przyszedłem], aby [żaden wierzący we mnie] w ciemności [nie pozostał]. (47) A jeśli by kto [moich wysłuchał] słów, a nie [byłby zachował], Ja nie sądzę [go;] bowiem nie przyszedłem [abym osądził / potępił] świat, ale [abym zbawił] świat. (48) Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ma sędziego [swego]: Słowo, które głosiłem, [ono osądzi] go w ostatecznym [dniu]; (49) bo ja z siebie samego [nie] mówiłem, ale (ten), który mnie posłał, [Ojciec, sam] mi [przekazanie dał], co mam powiedzieć i co mam mówić. (50) I wiem, że przekazanie jego żywotem wiecznym [jest]. Co [więc] Ja mówię, [tak jak powiedział mi Ojciec, tak] mówię.

[13,1-20] FRAGMENT A1

A [J 13] (1) Przed [zaś] świętem Paschy, [wiedząc] Jezus, iż nadeszła [jego] godzina, aby przeszedł] z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich [w świecie, do końca] umiłowal ich. (2) A [(z nastaniem] wieczerzy, diabeł [już zasiał (zamysł)] w sercu Judasza, syna Szymona ~~Iskarioty~~, [aby go wydał]; (3) wiedząc, iż wszystko dał mu [Ojciec] w ręce i że od Boga wyszedł i do Boga odchodzi,

B (4) [wstał] od wieczerzy, [składa] szaty, a wzięwszy prześcieradło, przepasał się. (5) Potem [leje] wody do misy i począł umywać [stopy] uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany. (6) [Przychodzi więc] do Szymona Piotra. (On zaś) mówi mu: Panie, Ty (moje) myjesz stopy? (7) [Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, [zrozumiesz zaś potem].

C (8) ~~Rzecz~~ mu Piotr: [Nie, nie umyjesz moich stóp nigdy!] Odpowiedział Jezus [mu]: Jeśli nie umyję [cię], nie [masz] działu ze mną. (9) ~~Rzecz~~ mu Szymon Piotr: Panie, nie [stopy me] tylko, lecz i ręce, i głowę. (10a) ~~Rzecz~~ mu Jezus: [Wykapany] nie ma potrzeby, [jeśli nie stopy tylko umyć sobie], bo czysty jest cały.

C1 (10b) I wy czyści jesteście, lecz nie wszyscy. (11) Wiedział bowiem, kto ma wydać [go]; dlatego rzekł: Nie wszyscy czyści [jesteście].

B1 (12) Gdy więc umył [stopy] ich i przywdział szaty swoje, i [położył się] znów, rzekł [im]: [Rozumiecie], co uczyniłem [wam]? (13) Wy nazywacie mnie „Nauczyciel” i „Pan”, i słusznie mówicie, jestem [bowiem]. (14) Jeśli tedy Ja [umyłem stopy wasze], Pan i Nauczyciel, i wy winniście sobie nawzajem umywać [stopy]. (15) [Przykład bowiem] dałem wam, byście, [jak Ja uczyniłem wam] i wy czynili.

A1 (16) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: nie jest [sługa] większy nad pana swego ani poseł większy od tego, który posłał [go]. (17) Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, [jeśli uczynicie tak]. (18) Nie o wszystkich [was] mówię; Ja wiem, których wybrałem [sobie]; lecz [aby] Pismo [wypełniło się]: Ten, kto spożywa mój [chleb], podniósł na mnie pięć swoich. (19) Już teraz powiadam wam, zanim się to stanie, abyście [uwierzyli], gdy się to stanie, [ponieważ] Ja jestem. (20) Zaprawdę, powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo posłał, mnie przyjmuje; [zaś mnie przyjmujący], przyjmuje tego, kto posłał [mnie].

[11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A – Akt Marii oddania i wdzięczności za przebaczenie względem Jezusa; Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,12-18] FRAGMENT B – Przyjęcie Jezusa – Króla Izraela w Jerozolimie; spełnienie się proroctw o Chrystusie

[12,19-33] FRAGMENT C – Jezus zaprasza do swojej obecności, do służby, do naśladowania i towarzyszenia; obietnica uczczenia przez Ojca

[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

[13,1-20] FRAGMENT A1 – Akt Jezusa potwierdza wolę i fakt oczyszczenia tych, którzy Mu zaufali (wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa); Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A – Akt Marii oddania i wdzięczności za przebaczenie względem Jezusa; Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,12-18] FRAGMENT B – Przyjęcie Jezusa – Króla Izraela w Jerozolimie; spełnienie się proroctw o Chrystusie

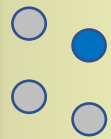
[12,19-33] FRAGMENT C – Jezus zaprasza do swojej obecności, do służby, do naśladowania i towarzyszenia; obietnica uczczenia przez Ojca

[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

[13,1-20] FRAGMENT A1 – Akt Jezusa potwierdza wolę i fakt oczyszczenia tych, którzy Mu zaufali (wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa); Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

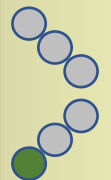
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT A

[11,55-12,11]

A a1 a1 (55a) Była [zaś] blisko Pascha żydowska,
b1 (55b) i [wstąpiło] wielu do Jerozolimy [z okolicy]
a2 (55c) przed Paschą,
b2 (55d) aby odbyć oczyszczenie [swoje].

b1 (56a) Szukali więc Jezusa
a2 (56b) i mówili jedni do drugich w świątyni [stojąc]: Cóż sądzicie? [Czyżby miał nie przyjść na święto?]

b2 a1 (57a) [Wydali zaś] Arcykapłani i faryzeusze [rozkazy], aby [jeśliby ktoś wiedział,
b1 (57b) gdzie jest,]

a2 (57c) doniósł,
b2 (57d) ażeby mogli pojmać [go].

B a [J 12] (1a) [Jednakże Jezus] na sześć dni przed Paschą [przyszedł] do Betanii, gdzie był Łazarz,

b (1b) który umarł,

b1 (1c) (a) którego wzbudził z martwych [Jezus].

a1 (2) [Przygotowali więc mu wieczerzę tam], a Marta posługiwała, [zaś] Łazarz był jednym z tych, [leżących] przy stole [z nim];

C a1 a (3a) [wtedy] Maria [wziawszy] funt maści nardowej, [czystej, kosztownej,]

b aa1 (3b) namaściła

bb1 (3c) [stopy] Jezusa

aa2 (3d) i otarła włosami [swoimi

bb2 (3e) stopy jego.]

a1 (3f) [Zaś] dom napełnił się [od woni] maści.

b1 a aa1 (4) [Mówi więc jeden z uczniów jego Judasz (syn) Szymona,] który miał go wydać: (5a) [Dlaczego
ta maść nie została sprzedana] za trzysta denarów

bb1 (5b) i nie rozdano ubogim?

b (6a) [Powiedział zaś to] nie dlatego, iż [o ubogich troszczył się], lecz ponieważ złodziejem [był],

a1 aa2 (6b) i sakiewkę [mając,

bb2 (6c) (to, co) wrzucane, podbierał].

D (7a) Rzekł [na to] Jezus: Zostaw ją;

C1 a2 (7b) [na dzień pogrzebu mojego zachowała to].

b2 a1 (8a) Ubogich [bowiem]

b1 (8b) zawsze [macie] u siebie,

a2 (8c) mnie [zaś]

b2 (8d) nie zawsze [macie].

B1 (9) [Dowiedział się więc tłum liczny z Żydów], że tam jest, i przyszli nie tylko [z powodu]
Jezusa, ale także, by [i Łazarza] zobaczyć, którego wzbudził z martwych.

A1 (10) [Zaplanowali] arcykapłani, aby i Łazarza zabić, (11) gdyż [liczni z powodu jego odchodzili (od)] Żydów
[i wierzyli] w Jezusa.

Mt 26

(6) A gdy Jezus był w Betanii, w domu Szymona trędowatego, (7) przystąpiła do niego niewiasta, mająca alabastrowy słoik bardzo kosztownego olejku i wylała go na głowę jego, gdy spoczywał przy stole. (8) A uczniowie, ujrawszy to, oburzyli się i mówili: Na cóż ta strata? (9) Przecież można było to drogo sprzedać i rozdać ubogim. (10) A gdy to zauważył Jezus, rzekł im: Czemu wyrządzacie przykrość tej niewieście? Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie. (11) Albowiem ubogich zawsze macie wśród siebie, ale mnie nie zawsze mieć będziecie, (12) bo ona, wylawszy ten olejek na moje ciało, uczyniła to na mój pogrzeb. (13) Zaprawdę powiadam wam, gdziekolwiek na całym świecie będzie zwiastowana ta ewangelia, będą opowiadać na jej pamiątkę i o tym, co ona uczyniła. (14) Wtedy odszedł jeden z dwunastu, którego zwano Judasz Iskariot, do arcykapłanów (15) i rzekł: Co mi chcecie dać, a ja go wam wydam? Oni zaś wypłacili mu trzydzieści srebrników. (16) I odtąd szukał sposobności, aby go wydać. (BW)

Mk 14

(3) A gdy On był w Betanii, w domu Szymona trędowatego i siedział przy stole, przysłała niewiasta, mająca alabastrowy słoik czystego olejku nardowego, bardzo kosztownego; stłukła alabastrowy słoik i wylała olejek na głowę jego. (4) A niektórzy mówili z oburzeniem między sobą: Na cóż ta strata olejku? (5) Przecież można było ten olejek sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej. (6) Ale Jezus rzekł: Zostawcie ją; czemu jej przykrość wyrządzacie? Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie. (7) Albowiem ubogich zawsze macie pośród siebie i gdy zechcecie, możecie im dobrze czynić, mnie zaś nie zawsze mieć będziecie. (8) Ona, co mogła, to uczyniła; upредиła namaszczenie ciała mego na pogrzeb. (9) Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek na całym świecie będzie zwiastowana ewangelia, będą opowiadać na jej pamiątkę i o tym, co ona uczyniła. (10) A Judasz Iskariot, jeden z dwunastu, poszedł do arcykapłanów, aby im go wydać. (11) A oni, gdy to usłyszeli, uradowali się i obiecali dać mu pieniądze. I szukał sposobności, jak by go wydać. (BW)

J 11

(2) Była zaś Maria (tą), która namaściła Pana maścią i otarła [stopy jego] włosami swymi, i jej to brat [Łazarz] chorował.

J 12

(3) wtedy] Maria [wziawszy] funt maści nardowej, [czystej, kosztownej,] namaściła [stopy] Jezusa i otarła włosami [swoimi stopy jego. Zaś] dom napełnił się [od woni] maści. (4) [Mówi więc jeden z uczniów jego, Judasz, (syn) Szymona,] który miał go wydać: (5) [Dlaczego ta maść nie została sprzedana] za trzysta denarów i nie rozdano ubogim? (6) [Powiedział zaś to] nie dlatego, iż [o ubogich troszczył się], lecz ponieważ złodziejem [był], i sakiewkę [mając, (to, co) wrzucane, podbierał]. (7) Rzekł [na to] Jezus: Zostaw ją; [na dzień pogrzebu mojego zachowała to]. Ubogich [bowiem] zawsze [macie] u siebie, mnie [zaś] nie zawsze [macie].

(PRob.)

- (36) I zaprosił go pewien faryzeusz, aby z nim jadł. Wszedłszy tedy do domu tego faryzeusza, zasiadł do stołu.
- (37) **A oto pewna kobieta z tego miasta, grzesznica, dowiedziawszy się, iż zasiada przy stole w domu faryzeusza, przyniosła alabastrowy słoik olejku.**
- (38) **I stanąwszy z tyłu u jego nóg, zapłakała, i zaczęła łzami zlewać nogi jego i włosami swojej głowy wycierać, a całując jego stopy, namaszczała je olejkiem.**
- (39) Ujrawszy to faryzeusz, który go zaprosił, mówił sam w sobie: **Gdyby ten był prorokiem, wiedziałby, kim i jaka jest ta kobieta, która go dotyka, bo to grzesznica.**
- (40) Na to Jezus rzekł do niego: Szymonie, mam ci coś do powiedzenia. A ten mówi: Powiedz, Nauczycielu!
- (41) **Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników.** Jeden był dłużny pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt.
- (42) A gdy oni nie mieli z czego oddać, obydwom darował. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?
- (43) A Szymon odpowiadając, rzekł: Sądzę, że ten, któremu więcej darował. A On mu rzekł: Słusznie osądziłeś.
- (44) **I zwróciwszy się do kobiety, powiedział Szymonowi: Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twojego domu, a nie dałeś wody dla nóg moich; ona zaś łzami skropiła nogi moje i włosami swoimi wytarła.**
- (45) **Nie pocałowałeś mnie; a ona, odkąd wszedłem, nie przestała całować nóg moich.**
- (46) **Głowy mojej oliwą nie namaściłeś; ona zaś olejkiem namaściła nogi moje.**
- (47) **Dlatego powiadam ci: Odpuszczono jej liczne grzechy, bo bardzo miłowała.** Komu zaś mało się odpuszcza, mało miłuje.
- (48) I rzekł do niej: **Odpuszczone są grzechy twoje.**
- (49) I zaczęli współbiesiadnicy rozważać w sobie: Któż to jest ten, który nawet grzechy odpuszcza?
- (50) I powiedział do kobiety: **Wiara twoja zbawiła cię, idź w pokoju.**

[J11] (1) [Był zaś ktoś (kto) chorował,] Łazarz z Betanii, [z] miasteczka Marii i Marty, siostry [jej. (2) Była zaś] Maria (tą), która namaściła Pana maścią i otarła [stopy jego] włosami swymi, i jej to brat [Łazarz] chorował. (3) Posłały więc siostry do niego, mówiąc: Panie, oto [(ten) którego kochasz] choruje. (4) Usłyszawszy [zaś] (to) Jezus, rzekł: Ta choroba nie jest na śmierć, lecz na chwałę [Boga], aby [(otoczony) chwałą został] Syn Boży przez nią. (5) [Miłował zaś] Jezus Martę i siostrę [jej], i Łazarza. (6) Gdy [więc] usłyszał, że choruje, [wtedy pozostał, na miejscu gdzie był, dwa dni. (7) Dopiero potem] rzekł do uczniów: Pójdźmy [do Judei znowu. (8) Mówią mu] uczniowie: [Rabbi]! Dopiero co chcieli cię ukamienować [Żydzi] i znowu [idziesz] tam? (9) Odpowiedział Jezus: Czy nie ma dwunastu godzin [dzień]? Jeśli kto chodzi we dnie, nie [potyka] się, bo [światło świata tego] widzi. (10) Jeśli zaś kto chodzi w nocy, [potyka] się, bo [światła] nie ma w sobie. (11) To powiedział, a potem rzekł [im]: Łazarz, przyjaciel [nasz], zasnął; ale idę [aby] zbudzić ze snu [go]. (12) Rzekli [tedy] uczniowie do niego: Panie! Jeśli zasnął, zdrow będzie. (13) [Mówił był zaś Jezus o śmierci jego]; oni zaś myśleli, że o zwykłym śnie [mówi]. (14) Wtedy to rzekł im Jezus wyraźnie: Łazarz umarł, (15) i raduję się, ze względu na was, bo [(będziecie mogli) uwierzyć]; że nie byłem [tam.] Lecz pójdźmy do niego. (16) Rzekł [więc] Tomasz, zwany Bliźniakiem, [współuczniom]: Pójdźmy i my, abyśmy [umarli] z nim. (17) [Przyszedszy] tedy Jezus znalazł go (od) czterech [już] dni w grobie. (18) [Była zaś] Betania blisko Jerozolimy, około piętnastu stadiów.

(19) Wielu [zaś] Żydów [przyszło] do Marty i Marii, aby pocieszyć [je odnośnie] brata. (20) Gdy więc Marta usłyszała, że Jezus idzie, **wybiegła** [naprzeciw mu]; Maria [zaś w domu] siedziała.

(21) Rzekła więc Marta do Jezusa: Panie! Gdybyś był [tu], nie [umarłby] brat mój.

(22) Ale i teraz wiem, że o cokolwiek byś prosił Boga, da ci (to) Bóg. (23) Rzekł jej Jezus: Zmartwychwstanie brat twój. (24) Odpowiedziała mu Marta: Wiem, że zmartwychwstanie przy zmartwychwstaniu w dniu ostatecznym. (25) Rzekł jej Jezus: [Ja jestem] zmartwychwstanie i żywot; [wierzący we mnie, a] choćby i umarł, żyć będzie. (26) A [każdy żyjący i wierzący] we mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to? (27) Rzecze mu: Tak, Panie! Ja uwierzyłam, że Ty jesteś Chrystus, Syn Boży, który miał przyjść na świat.

(28) [I to powiedziawszy odeszła] i zawołała Marię, siostrę swoją, [dyskretnie powiedziawszy]: Nauczyciel tu jest i woła cię. (29) [Ta więc, gdy] usłyszała, **wstała śpiesznie i poszła do niego.** (30) Jeszcze [zaś] nie przyszedł [Jezus] do miasteczka, ale był [jeszcze w] miejscu, gdzie spotkała [go] Marta. (31) Żydzi więc, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, ujrawszy [Marię], że szybko wstała i wyszła, poszli za nią w mniemaniu, że idzie do grobu, aby tam [opłakiwać]. (32a) Maria [więc, gdy] przyszła tam, gdzie był Jezus [i, ujrawszy] go, padła mu do [stóp],

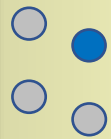
(32b) mówiąc [mu]: Panie, gdybyś był [tu], nie byłby umarł mój brat.

(33) Jezus tedy, [gdy zobaczył] ją **placzącą** i [tych, którzy razem przyszedli z nią, Żydów] płaczących, [**wzburzył się w duchu** i wzruszył się, (34) i rzekł: Gdzie go położyliście? Rzekli [mu]: Panie, pójdź i zobacz. (35) Zapłakał Jezus. (36) Rzekli więc Żydzi: Patrz, jak miłował [go]. (37) Niektórzy [zaś] z nich [powiedzieli]: Nie mógł ten, który otworzył oczy [ślepego], uczynić, aby i ten nie umarł? (38) Jezus [więc] znowu [**wzburzywszy się w sobie**, [podchodzi] do grobu]. Był zaś pieczarą, a kamień leżał na niej]. (39) Rzekł Jezus: Usuńcie kamień. Rzekła mu [siostra umarłego,] Marta: Panie! Już cuchnie, (to) czwarty dzień [przecież jest]. (40) Rzekł jej Jezus: Czyż nie powiedziałem [ci], że, jeśli uwierzysz, oglądać będziesz chwałę [Boga]? (41) Usunęli więc kamień. [Zaś] Jezus, [wzniósł] oczy w górę, [i] rzekł: Ojcze, dziękuję ci, żeś wysłuchał [mnie]. (42) Ja [zaś] wiedziałem, że zawsze [mnie słuchasz], ale ze względu na lud stojący wkoło [powiedziałem (to)], aby uwierzyli, żeś Ty mnie posłał. (43) [I to powiedziawszy,] głosem [donośnym]: Łazarzu, wyjdź [na zewnątrz]! (44) Wyszedł umarły [przewiązany, i stopy, i ręce, opaskami], a twarz jego [chustą] była owinięta. Rzekł [im] Jezus: Rozwiążcie go i pozwólcie mu odejść. (45) Wielu więc z Żydów, którzy przyszedli do Marii i ujrzeli to, czego dokonał Jezus, uwierzyło w niego.

(...)

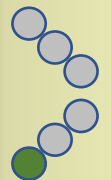
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT A

[11,55-12,11]

A a1 a1 (55a) Była [zaś] blisko Pascha żydowska,
b1 (55b) i [wstąpiło] wielu do Jerozolimy [z okolicy]
a2 (55c) przed Paschą,
b2 (55d) aby odbyć oczyszczenie [swoje].

b1 (56a) Szukali więc Jezusa
a2 (56b) i mówili jedni do drugich w świątyni [stojąc]: Cóż sądzicie? [Czyżby miał nie przyjść na święto?]

b2 a1 (57a) [Wydali zaś] Arcykapłani i faryzeusze [rozkazy], aby [jeśliby ktoś wiedział,
b1 (57b) gdzie jest,]

a2 (57c) doniósł,
b2 (57d) ażeby mogli pojmać [go].

B a [J 12] (1a) [Jednakże Jezus] na sześć dni przed Paschą [przyszedł] do Betanii, gdzie był Łazarz,

b (1b) który umarł,

b1 (1c) (a) którego wzbudził z martwych [Jezus].

a1 (2) [Przygotowali więc mu wieczerzę tam], a Marta posługiwała, [zaś] Łazarz był jednym z tych, [leżących] przy stole [z nim];

C a1 a (3a) [wtedy] Maria [wziawszy] funt maści nardowej, [czystej, kosztownej,]

b aa1 (3b) namaściła

bb1 (3c) [stopy] Jezusa

aa2 (3d) i otarła włosami [swoimi

bb2 (3e) stopy jego.]

a1 (3f) [Zaś] dom napełnił się [od woni] maści.

b1 a aa1 (4) [Mówi więc jeden z uczniów jego Judasz (syn) Szymona,] który miał go wydać: (5a) [Dlaczego
ta maść nie została sprzedana] za trzysta denarów

bb1 (5b) i nie rozdano ubogim?

b (6a) [Powiedział zaś to] nie dlatego, iż [o ubogich troszczył się], lecz ponieważ złodziejem [był],

a1 aa2 (6b) i sakiewkę [mając,

bb2 (6c) (to, co) wrzucane, podbierał].

D (7a) Rzekł [na to] Jezus: Zostaw ją;

C1 a2 (7b) [na dzień pogrzebu mojego zachowała to].

b2 a1 (8a) Ubogich [bowiem]

b1 (8b) zawsze [macie] u siebie,

a2 (8c) mnie [zaś]

b2 (8d) nie zawsze [macie].

B1 (9) [Dowiedział się więc tłum liczny z Żydów], że tam jest, i przyszli nie tylko [z powodu]
Jezusa, ale także, by [i Łazarza] zobaczyć, którego wzbudził z martwych.

A1 (10) [Zaplanowali] arcykapłani, aby i Łazarza zabić, (11) gdyż [liczni z powodu jego odchodzili (od)] Żydów
[i wierzyli] w Jezusa.

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 5 min.**

[11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A – Akt Marii oddania i wdzięczności za przebaczenie względem Jezusa; Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,12-18] FRAGMENT B – Przyjęcie Jezusa – Króla Izraela w Jerozolimie; spełnienie się proroctw o Chrystusie

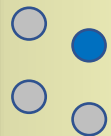
[12,19-33] FRAGMENT C – Jezus zaprasza do swojej obecności, do służby, do naśladowania i towarzyszenia; obietnica uczczenia przez Ojca

[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

[13,1-20] FRAGMENT A1 – Akt Jezusa potwierdza wolę i fakt oczyszczenia tych, którzy Mu zaufali (wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa); Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

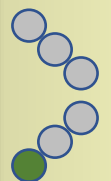
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT A1

[13,1-20]

- A a** (1a) Przed [zaś] świętem Paschy, [wiedząc] Jezus, iż nadeszła [jego] godzina [, aby przeszedł] z tego świata do Ojca,
b (1b) umiłowałszy swoich [w świecie], [do końca] umiłował ich.
c (2) A [(z) nastaniem] wieczery, diabeł [już zasiał (zamysł)] w sercu Judasza, syna Szymona Iskarioty, [aby go wydał;]

a1 (3b) i że od Boga wyszedł i do Boga odchodzi,

B a1 (4) [wstaje] od wieczery, [składa] szaty, a wzięwszy prześcieradło, przepasał się. (5) Potem [leje] wody do misy i począł umywać [stopy] uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany.

b1 (6) [Przychodzi więc] do Szymona Piotra. (On zaś) mówi mu:] Panie, Ty (moje myjesz stopy?) (7) Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, [zrozumiesz zaś potem].

C a1 (8a) Rzecze mu Piotr: [Nie, nie umyjesz moich stóp nigdy!]

b1 (8b) Odpowiedział Jezus [mu]: Jeśli nie umyję [cię], nie [masz] działu ze mną.

a2 (9) Rzecze mu Szymon Piotr: Panie, nie [stopy me] tylko, lecz i ręce, i głowę.

b2 (10a) Rzecze mu Jezus: [Wykąpany] nie ma potrzeby, [jeśli nie stopy tylko umyć sobie], bo czysty jest cały.

C1 a (10b) I wy czyści jesteście, lecz nie wszyscy.

b (11a) Wiedział bowiem, kto ma wydać [go];

a1 (11b) dlatego rzekł: Nie wszyscy czyści [jesteście].

B1 a2 (12a) Gdy więc umył [stopy] ich i przywdział szaty swoje, i [położył się] znów,

b2 a1 (12b) rzekł [im]: [Rozumiecie], co uczyniłem [wam]?

b1 aa1 (13a) Wy nazywacie mnie [„Nauczyciel” i „Pan”], i słusznie mówicie, jestem [bowiem].

bb1 (14a) Jeśli tedy Ja [umyłem stopy wasze],

aa2 (14b) Pan i Nauczyciel,

bb2 (14c) i wy winniście sobie nawzajem umywać [stopy].

a2 (15a) [Przykład bowiem] dałem wam,

b2 (15b) byście, [jak Ja uczyniłem wam] i wy czynili.

A1 a a1 (16a) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: nie jest [sługa] większy

b1 (16b) nad pana swego

a2 (16c) ani poseł większy

b2 (16d) od tego, który posłał [go].

b a (17a) Jeśli to wiecie,

b (17b) błogosławieni jesteście,

a1 (17c) [jeśli uczynicie tak].

b1 a (18) Nie o wszystkich [was] mówię; Ja wiem, których wybrałem [sobie];

b (18b) lecz [aby] Pismo [wypełniło się]: Ten, kto spożywa mój [chleb], podniósł na mnie piętę swoją.

a1 aa1 (19a) Już teraz powiadam wam, zanim się to stanie,

bb1 (19b) abyście [uwierzyli],

aa2 (19c) gdy się to stanie,

bb2 (19d) [ponieważ] Ja jestem.

a1 a1 (20a) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo poślę,

b1 (20b) mnie przyjmuje;

a2 (20c) [zaś mnie przyjmujący],

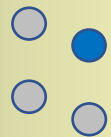
b2 (20d) przyjmie tego, kto posłał [mnie].

aa1 aaa1 (13a) Wy nazywacie mnie
bbb1 (13b) [„Nauczyciel” i „Pan”],
aaa2 (13c) i słusznie mówicie,
bbb2 (13d) jestem [bowiem].

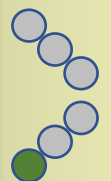
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT A1

[13,1-20]

CZĄSTKI

A [13,1-3]

i A1 [13,16-20]

A a (1a) Przed [zaś] świętem Paschy, [wiedząc] Jezus, iż nadeszła [jego] godzina [, aby przeszedł] z tego świata do Ojca,

b (1b) umiławszy swoich [w świecie], [do końca] umiłował ich.

c (2) A [(z) nastaniem] wieczerzy, diabeł [już zasiał (zamysł)] w sercu Judasza, syna Szymona Iskarioty, [aby go wydał;]

b1 (3a) wiedząc, iż wszystko dał mu [Ojciec] w ręce

a1 (3b) i że od Boga wyszedł i do Boga odchodzi,

[...]

A1 a a1 (16a) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: nie jest [sługa] większy

b1 (16b) nad pana swego

a2 (16c) ani poseł większy

b2 (16d) od tego, który posłał [go].

b a (17a) Jeśli to wiecie,

b (17b) błogosławieni jesteście,

a1 (17c) [jeśli uczynicie tak].

b1 a (18a) Nie o wszystkich [was] mówię; Ja wiem, których wybrałem [sobie];

b (18b) lecz [aby] Pismo [wypełniło się]: Ten, kto spożywa mój [chleb], podniósł na mnie piętę swoją.

a1 aa1 (19a) Już teraz powiadam wam, zanim się to stanie,

bb1 (19b) abyście [uwierzyli],

aa2 (19c) gdy się to stanie,

bb2 (19d) [ponieważ] Ja jestem.

a1 a1 (20a) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto przyjmuje tego, kogo poślę,

b1 (20b) mnie przyjmuje;

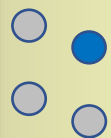
a2 (20c) [zaś mnie przyjmujący],

b2 (20d) przyjmuje tego, kto posłał [mnie].

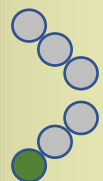
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT A1

[13,1-20]

CZĄSTKI

B [13,4-7],

B1 [13,8-10a],

C [13,10b-11]

i C1 [13,12-15]

[...]

B a1 (4) [wstaje] od wieczerzy, [składa] szaty, a wzięwszy prześcieradło, przepasał się. (5) Potem [leje] wody do misy i począł umywać [stopy] uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany.

b1 (6) [Przychodzi więc] do Szymona Piotra[. (On zaś) mówi mu:] Panie, Ty (moje myjesz stopy?) (7) Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, [zrozumiesz zaś potem].

C a1 (8a) Rzecze mu Piotr: [Nie, nie umyjesz moich stóp nigdy!]

b1 (8b) Odpowiedział Jezus [mu]: Jeśli nie umyję [cię], nie [masz] działu ze mną.

a2 (9) Rzecze mu Szymon Piotr: Panie, nie [stopy me] tylko, lecz i ręce, i głowę.

b2 (10a) Rzecze mu Jezus: [Wykąpany] nie ma potrzeby, [jeśli nie stopy tylko umyć sobie], bo czysty jest cały.

C1 a (10b) I wy czyści jesteście, lecz nie wszyscy.

b (11a) Wiedział bowiem, kto ma wydać [go];

a1 (11b) dlatego rzekł: Nie wszyscy czyści [jesteście].

B1 a2 (12a) Gdy więc umył [stopy] ich i przywdział szaty swoje, i [położył się] znów,

b2 a1 (12b) rzekł [im]: [Rozumiecie], co uczyniłem [wam]?

b1 aa1 aaa1 (13a) Wy nazywacie mnie

bbb1 (13b) [„Nauczyciel” i „Pan”],

aaa2 (13c) i słusznie mówicie,

bbb2 (13d) jestem [bowiem].

bb1 (14a) Jeśli tedy Ja [umyłem stopy wasze],

aa2 (14b) Pan i Nauczyciel,

bb2 (14c) i wy winniście sobie nawzajem umywać [stopy].

a2 (15a) [Przykład bowiem] dałem wam,

b2 (15b) byście, [jak Ja uczyniłem wam] i wy czynili.

[...]

Jakieś pytania?

[11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A – Akt Marii oddania i wdzięczności za przebaczenie względem Jezusa; Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,12-18] FRAGMENT B – Przyjęcie Jezusa – Króla Izraela w Jerozolimie; spełnienie się proroctw o Chrystusie

[12,19-33] FRAGMENT C – Jezus zaprasza do swojej obecności, do służby, do naśladowania i towarzyszenia; obietnica uczczenia przez Ojca

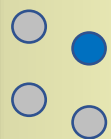
[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

[13,1-20] FRAGMENT A1 – Akt Jezusa potwierdza wolę i fakt oczyszczenia tych, którzy Mu zaufali (wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa); Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

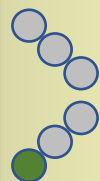
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT B

[12,12-18]

A (12) Nazajutrz [rzesza] liczna, która przyszła na święto, usłyszawszy, że [przychodzi] Jezus do Jerozolimy, (13a) nabrała gałązek palmowych i wyszła na spotkanie [mu],

B a1 (13b) i wołała: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu [Pana],

b1 (13c) [i] król Izraela!

c1 (13c) (14a) Znalazłszy [zaś Jezus] oślę, wsiadł na nie,

a2 (14b) jak [jest napisane]: (15a) Nie bój się, córko syjońska!

b2 (15b) Oto król twój przychodzi,

c2 (15c) siedząc na źrebięciu oślicy.

C a1 (16a) Tego nie zrozumieli [jego] uczniowie

b1 (16b) [początkowo],

a2 (16c) lecz gdy [uwielbiony został] Jezus,

b2 (16d) wtedy przypomnieli sobie,

B1 a1 (16e) że to było

b1 (16f) o nim napisane

a2 (16g) i to

b2 (16h) uczynili dla niego.

A1 a (17) Świadczyła więc rzesza, [będąca] z nim, gdy Łazarza wywołał z grobu i wzbudził [go] z martwych.

b (18a) Dlatego [też] wyszedł [naprzeciw mu tłum],

a1 (18b) ponieważ usłyszeli, że [ten on uczynił znak].

- (1) *Wystawiajcie Pana, albowiem jest dobry, albowiem łaska jego trwa na wieki!*
- (2) *Niech powie Izrael: Tak, łaska jego trwa na wieki!*
- (3) *Niech powie dom Aarona: Tak, łaska jego trwa na wieki!*
- (4) *Niech mówią ci, którzy się boją Pana: Tak, łaska jego trwa na wieki!*
- (5) Z ucisku wzywałem Pana, Pan wysłuchał mnie i wyswobodził.
- (6) Pan jest ze mną, nie lękam się, cóż może mi uczynić człowiek?
- (7) Pan jest ze mną jako pomocnik mój, ja zaś spoglądać będę z góry na nieprzyjaciół moich.
- (8) *Lepiej ufać Panu, niż polegać na ludziach.*
- (9) *Lepiej ufać Panu, niż polegać na możnych.*
- (10) Wszystkie narody otoczyły mnie, lecz wytępiłem je w imię Pana
- (11) Otoczyły mnie, nawet osaczyły mnie, lecz wytępiłem je w imię Pana.
- (12) Opadły mnie jak pszczoły, zgasły jak ogień z cierni, bo wytępiłem je w imię Pana.
- (13) Potrącili mnie, uderzyli, bym upadł, ale Pan wspomógł mnie.
- (14) Pan jest mocą i siłą moją, On stał się wybawicielem moim.
- (15) *Okrzyk radości i wybawienia w namiotach sprawiedliwych:*
Prawica Pana odnosi zwycięstwo,
- (16) *Prawica Pana podniesiona, Prawica Pana odnosi zwycięstwo.*
- (17) Nie umrę, ale będę żył i opowiadać będę dzieła Pana.
- (18) Pan ukarał mnie surowo, ale nie wydał mnie na śmierć.

- (19) *Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, a wejdę w nie i złożę dzięki Panu!*
- (20) *Oto jest brama Pana, którą wejdę sprawiedliwi.*
- (21) Dziękuję ci, żeś mnie wysłuchał i stałeś się zbawieniem moim.
- (22) *Kamień, który odrzucili budowniczości, stał się kamieniem węgielnym.*
- (23) Przez Pana się to stało i to jest cudowne w oczach naszych.
- (24) Oto dzień, który Pan uczynił, weselmy się i radujmy się w nim.
- (25) O Panie, *racz zbawić*, O Panie, racz poszczęścić!
- (26) *Błogosławiony, który przychodzi w imię Pana!* Błogosławimy wam z domu Pańskiego.
- (27) Pan jest Bogiem, *On nas oświeca*. Zawiażcie korowód z gałązkami aż do narożników ołtarza!
- (28) Tyś Bogiem moim, przeto dziękować ci będę; Boże mój, będę cię wywyższał.
- (29) *Dziękujcie Panu, albowiem jest dobry, albowiem łaska jego trwa na wieki!*

Za 9,9-10

(9) **Wesel się** bardzo, córko syjońska! Wykrzykuj, córko jerozalemska! Oto twój **król przychodzi do ciebie**, sprawiedliwy on i zwycięski, łagodny i jedzie na ośle, na osłęciu, źrebięciu osłicy. (10) I zniszczy wozy wojenne z Efraima i rumaki z Jerozalemu, a łuki wojenne będą połamane. I ogłosi pokój narodom, a jego władza będzie od morza do morza i od Eufratu aż po krańce ziemi.

So 3,14-18

(14) **Wesel się**, córko Syjonu, wykrzykuj głośno, Izraelu! **Raduj się** i wykrzykuj radośnie z całego serca, córko jerozalemska!

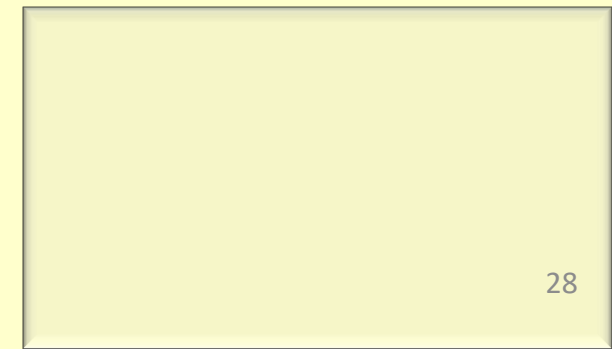
(15) **Pan** oddalił twoich przeciwników, odpędził twoich nieprzyjaciół. **Pan, król Izraela, jest pośród ciebie**, już nie doznasz nieszczęścia.

(16) W owym dniu powiedzą do Jerozalemu: **Nie bój się, Syjonie!** Niech nie opadają twoje ręce!

(17) **Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie, Mocarz, On zbawi!** Będzie się radował z ciebie niezwykłą radością, **odnowi swoją miłość***. Będzie się wesołił z ciebie tak,

(18) jak się wesołą w święta. Usunę spośród ciebie zło, abyś z powodu niego nie doznało hańby.

* - LXX-PL w zakończeniu w. 17 ma: „(...) Przywiedzie do ciebie radość, **odnowi cię swoją miłością**. (...)”

[11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A – Akt Marii oddania i wdzięczności za przebaczenie względem Jezusa; Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,12-18] FRAGMENT B – Przyjęcie Jezusa – Króla Izraela w Jerozolimie; spełnienie się proroctw o Chrystusie

[12,19-33] FRAGMENT C – Jezus zaprasza do swojej obecności, do służby, do naśladowania i towarzyszenia; obietnica uczczenia przez Ojca

[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

[13,1-20] FRAGMENT A1 – Akt Jezusa potwierdza wolę i fakt oczyszczenia tych, którzy Mu zaufali (wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa); Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

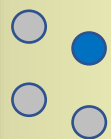
[12,34-36] ELEMENT A – Jezus, wobec ustawicznego oporu ludu, przestrzega przed niebezpieczeństwem ulegnięcia ciemności i wzywa do przyjęcia Go by żyć w światłości.

[12,37-45] ELEMENT B – Ostateczny apel Jezusa w kontekście zatwardziałości ludu i liderów: wiara w Niego, jest też wiarą względem Ojca, oglądanie Jezusa, to oglądanie Ojca.

[12,46-50] ELEMENT A1 – Jezus jako światłość ostatecznie wzywa do zaufania Mu i przyjęcia daru wyzwolenia z ciemności; odrzucający Jego wezwanie narażają się na sąd.

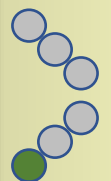
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT B1

[12,34-50]

ELEMENTY

A [12,34-36] i

A1 [12,46-50]

A1 a1 (34a) Odpowiedział [więc mu lud]: [My] słyszeliśmy z zakonu,

b1 (34b) że Chrystus trwa na wieki;

a2 (34c) [dlaczego więc mówisz ty],

b2 (34d) że [ma zostać wywyższony] Syn Człowieczy?

B1 (34e) Kimże jest ów Syn Człowieczy?

A2 a1 (35a) Rzekł [więc] im Jezus: Jeszcze [krótki czas] światłość wśród was [jest].

b1 (35b) Chodźcie, póki światłość macie,

c1 (35c) aby ciemność [was] nie ogarnęła; [a chodzący w ciemności] nie wie, dokąd idzie.

a2 (36a) [Skoro światło macie,]

b2 (36b) wierźcie w światłość,

c2 (36c) abyście synami światła [stali się].

B2 (36d) To powiedział [Jezus], i odszedłszy, ukrył się przed nimi.

[...]

A a (46a) Ja[, światłość,] na świat [przyszedłem],

b (46b) aby [żaden wierzący we mnie]

a1 (46c) w ciemności [nie pozostał].

B a a1 (47a) A jeśliby kto [moich wysłuchał] słów, a nie [byłby zachował],

b1 (47b) Ja nie sądzę [go];

b a1 (47c) [bowiem] nie przyszedłem

b1 (47d) [abym osądził {/ potępił} świat],

a2 (47e) ale

b2 (47f) [abym zbawił] świat.

a1 a2 (48a) Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów moich,

b2 aa (48b) ma sędziego [swego]:

bb (48c) Słowo, które głosiłem,

aa1 (48d) [ono osądzi] go w ostatecznym [dniu];

A1 a a1 (49a) bo ja z siebie samego

b1 (49b) [nie] mówiłem,

a2 (49c) ale (ten), który mnie posłał, [Ojciec,

b2 (49d) sam] mi [przykazanie dał], co mam powiedzieć i co mam mówić.

b (50a) I wiem, że przykazanie jego żywotem wiecznym [jest].

a1 a1 (50b) Co [więc] Ja

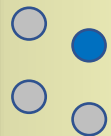
b1 (50c) mówię,

a2 (50d) [tak jak powiedział mi Ojciec,

b2 (50e) tak] mówię.

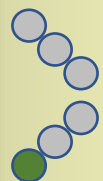
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT B1

[12,34-50]

ELEMENT

B [12,37-45]

[...]

A1 a1 a (37a) [Bardzo liczne znaki zaś on uczynił] wobec nich,

b (37b) (jednak) nie wierzyli w niego,

c (38a) aby [słowo Izajasza proroka] wypełniło [się],

b1 (38b) jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej,

a1 (38c) a ramię Pana [komu objawione zostało]?

b1 (39a) Dlatego nie mogli [wierzyć],

a2 (39b) że znowu rzekł Izajasz:

b2 a aa1 (40a) Zaślepił [ich] oczy

bb1 (40b) i zatwardził [ich] serce,

aa2 (40c) aby nie [zobaczyli] oczami

bb2 (40d) i nie [zrozumieli] sercem,

b (40e) i [by] (nie) [zawrócili],

a1 (40f) ale uzdrowię ich. [/ i [abym] uzdrowił ich. / i [abym] (nie) uzdrowił ich.]

B1 a1 (41a) To powiedział Izajasz, gdyż ujrział

b1 (41b) chwałę jego

a2 (41c) i mówił

b2 (41d) o nim.

A2 a (42a) Mimo to jednak [i z przywódców] wielu uwierzyło w niego,

b (42b) ale gwoili faryzeuszów nie wyznawali (tego),

c (42c) żeby wyłączeni z synagogi [nie zostali];

b1 (43a) umiłowali bowiem chwałę ludzką [bardziej]

a1 (43b) niż chwałę Bożą.

B2 a1 (44a) Jezus [zaś] zawołał [i powiedział]: [Wierzący] we mnie,

b1 (44b) nie we mnie wierzy, ale w tego, który posłał [mnie].

a2 (45a) [A widzący mnie],

b2 (45b) widzi tego, który posłał [mnie].

[...]

(1) Kto uwierzył wieści naszej, a ramię Pana komu się objawiło?

(2) Wyrósł bowiem przed nim jako latorośl i jako korzeń z suchej ziemi. Nie miał postawy ani urody, które by pociągały nasze oczy i nie był to wygląd, który by nam się mógł podobać.

(3) Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego.

(4) Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony.

(5) Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni.

(6) Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas na własną drogę zboczył, a Pan jego dotknął karą za winę nas wszystkich.

(7) Znęcano się nad nim, lecz on znosił to w pokorze i nie otworzył swoich ust, jak jagnię na rzeź prowadzone i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust.

(8) Z więzienia i sądu zabrano go, a któż o jego losie pomyślał? Wyrwano go bowiem z krainy żyjących, za występki mojego ludu śmiertelnie został zraniony.

(9) I wyznaczono mu grób wśród bezbożnych i wśród złoczyńców jego mogiłę, chociaż bezprawia nie popełnił ani nie było fałszu na jego ustach.

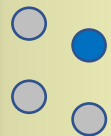
(10) Ale to Panu upodobało się utracić go cierpieniem. Gdy złoży swoje życie w ofierze, ujrzy potomstwo, będzie żył długo i przez niego wola Pana się spełni.

(11) Za mękę swojej duszy ujrzy światło i jego poznaniem się nasyci. Sprawiedliwy mój sługa wielu usprawiedliwi i sam ich winy poniesie.

(12) Dlatego dam mu dział wśród wielkich i z mocarzami będzie dzielił łupy za to, że ofiarował na śmierć swoją duszę i do przestępców był zaliczony. On to poniósł grzech wielu i wstawił się za przestępcami.

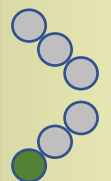
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT B1

[12,34-50]

ELEMENT

B [12,37-45]

[...]

A1 a1 a (37a) [Bardzo liczne znaki zaś on uczynił] wobec nich,

b (37b) (jednak) nie wierzyli w niego,

c (38a) aby [słowo Izajasza proroka] wypełniło [się],

b1 (38b) jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej,

a1 (38c) a ramię Pana [komu objawione zostało]?

b1 (39a) Dlatego nie mogli [wierzyć],

a2 (39b) że znowu rzekł Izajasz:

b2 a aa1 (40a) Zaślepił [ich] oczy

bb1 (40b) i zatwardził [ich] serce,

aa2 (40c) aby nie [zobaczyli] oczami

bb2 (40d) i nie [zrozumieli] sercem,

b (40e) i [by] (nie) [zawrócili],

a1 (40f) ale uzdrowię ich. [/ i [abym] uzdrowił ich. / i [abym] (nie) uzdrowił ich.]

B1 a1 (41a) To powiedział Izajasz, gdyż ujrział

b1 (41b) chwałę jego

a2 (41c) i mówił

b2 (41d) o nim.

A2 a (42a) Mimo to jednak [i z przywódców] wielu uwierzyło w niego,

b (42b) ale gwoźli faryzeuszów nie wyznawali (tego),

c (42c) żeby wyłączeni z synagogi [nie zostali];

b1 (43a) umiłowali bowiem chwałę ludzką [bardziej]

a1 (43b) niż chwałę Bożą.

B2 a1 (44a) Jezus [zaś] zawołał [i powiedział]: [Wierzący] we mnie,

b1 (44b) nie we mnie wierzy, ale w tego, który posłał [mnie].

a2 (45a) [A widzący mnie],

b2 (45b) widzi tego, który posłał [mnie].

[...]

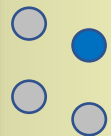
- (1) W roku śmierci króla Uzjasza widziałem Pana {Adonaj} siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym, a kraj jego szaty wypełniał świątynię.
- (2) Jego orszak stanowiły serafy, z których każdy miał po sześć skrzydeł, dwoma zakrywał swoją twarz, dwoma zakrywał swoje nogi i na dwóch latał.
- (3) I wołał jeden do drugiego: Święty, Święty, Święty jest Pan {JAHWE} Zastępów! Pełna jest wszystka ziemia chwały jego.
- (4) I zatrzęsły się progi w posadach od tego potężnego głosu, a przybytek napełnił się dymem.
- (5) I rzekłem: Biada mi! Zginałem, bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg, gdyż moje oczy widziały Króla, Pana {JAHWE} Zastępów.
- (6) Wtedy przyleciał do mnie jeden z serafów, mając w ręku rozżarzony węgielek, który szczypcami wziął z ołtarza,
- (7) I dotknął moich ust, i rzekł: Oto dotknęło to twoich warg i usunięta jest twoja wina, a twój grzech odpuszczony.
- (8) Potem usłyszałem głos Pana {Adonaj}, który rzekł: Kogo poślę? I kto tam pójdzie? Tedy odpowiedziałem: Oto jestem, poślij mnie!
- (9) A On rzekł: Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie baczenie, lecz nie rozumieście, i patrzcie uważnie, lecz nie poznawajcie!
- (10) Znieczul serce tego ludu i dotknij jego uszy głuchotą, a jego oczy ślepotą, aby nie widział swoimi oczyma i nie słyszał swoimi uszama, i nie rozumiał swoim sercem, żeby się nie nawrócił i nie ozdrowiał!
- (11) I rzekłem: Dopókiż, Panie {Adonaj}? A On odpowiedział: Dopóki nie opustoszeją miasta i nie będą bez mieszkańców, domy bez ludzi, a kraj nie stanie się pustynią.
- (12) Pan {JAHWE} uprowadzi ludzi daleko, i w kraju będzie wielkie spustoszenie.
- (13) A choćby została w nim jeszcze dziesiąta część, ta ponownie będzie zniszczona jak dąb lub jak terebint, z którego przy ścięciu został tylko pień. Pędem świętym jest jego pień.

B1 a1 (41a) To powiedział Izajasz,
gdyż ujrzał
b1 (41b) chwałę jego
a2 (41c) i mówił
b2 (41d) o nim.

Jan w swoim komentarzu łączy
JAHWE, Króla zasiadającego na
tronie z Chrystusem i Jego
chwałą!

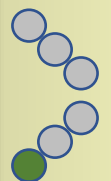
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT B1

[12,34-50]

ELEMENT

B [12,37-45]

[...]

A1 a1 a (37a) [Bardzo liczne znaki zaś on uczynił] wobec nich,

b (37b) (jednak) nie wierzyli w niego,

c (38a) aby [słowo Izajasza proroka] wypełniło [się],

b1 (38b) jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej,

a1 (38c) a ramię Pana [komu objawione zostało]?

b1 (39a) Dlatego nie mogli [wierzyć],

a2 (39b) że znowu rzekł Izajasz:

b2 a aa1 (40a) Zaślepił [ich] oczy

bb1 (40b) i zatwardził [ich] serce,

aa2 (40c) aby nie [zobaczyli] oczami

bb2 (40d) i nie [zrozumieli] sercem,

b (40e) i [by] (nie) [zawrócili],

a1 (40f) ale uzdrowię ich. [/ i [abym] uzdrowił ich. / i [abym] (nie) uzdrowił ich.]

B1 a1 (41a) To powiedział Izajasz, gdyż ujrział

b1 (41b) chwałę jego

a2 (41c) i mówił

b2 (41d) o nim.

A2 a (42a) Mimo to jednak [i z przywódców] wielu uwierzyło w niego,

b (42b) ale gwoili faryzeuszów nie wyznawali (tego),

c (42c) żeby wyłączeni z synagogi [nie zostali];

b1 (43a) umiłowali bowiem chwałę ludzką [bardziej]

a1 (43b) niż chwałę Bożą.

B2 a1 (44a) Jezus [zaś] zawołał [i powiedział]: [Wierzący] we mnie,

b1 (44b) nie we mnie wierzy, ale w tego, który posłał [mnie].

a2 (45a) [A widzący mnie],

b2 (45b) widzi tego, który posłał [mnie].

[...]

J 12,40 (BW)

(40) Zaślepił oczy ich i zatwardził serce ich, aby nie widzieli oczami swymi i nie rozumieli sercem swym, i żeby się nie nawrócili, i żeby ich nie uzdrowił.

J 12,40 (BT)

(40) Zaślepił ich oczy i twardymi uczynił ich serca, żeby nie widzieli oczami oraz nie poznali sercem i nie nawrócili się, ażeby ich uzdrowił.

Iz 6,9-10 (Interlinia)

(9) I powiedział: Idź i mów do ludu tego: Słuchajcie uważnie, aby nie rozumieć, i patrzcie pilnie, aby nie widzieć!

(10) Uczyni nieczułym serce ludu tego i uszy jego uczyni twardymi i oczy jego zaklej, aby nie widział oczami jego i uszami jego (nie) słyszał i serce jego (nie) zrozumiało i (nie) nawrócił się i **(nie) znalazł uzdrowienia dla siebie**.

Iz 6,9-10 (LXX-PL)

(9) On rzekł: „Idź i powiedz temu ludowi: Uszami swymi usłyszycie, ale nie zechcecie pojąć; oczami patrzeć będziecie, ale dokładnie przyjrzeć się nie zechcecie.

(10) Tłuszczem obrosło serce tego ludu. Nawet swoimi uszami niechętnie słuchali i, owszem, patrzyli, ale z przymrużonymi oczami, byleby tylko tymi oczami naprawdę nie zobaczyć, nie usłyszeć uszami, sercem nie pojąć i nie nawrócić się, a **przecież ja byłbym ich wtedy uzdrowił**”.

Iz 6,9-10 (BW)

(9) A On rzekł: Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie baczenie, lecz nie rozumiejcie, i patrzcie uważnie, lecz nie poznawajcie!

(10) Znieczul serce tego ludu i dotknij jego uszy głuchotą, a jego oczy ślepotą, aby nie widział swoimi oczyma i nie słyszał swoimi uszama, i nie rozumiał swoim sercem, żeby się nie nawrócił i **nie ozdrowiał!**

Wybrane przekłady polskie:

- BEKU – (...) żebym ich **nie** uzdrowił.
BEIB – (...) abym ich uzdrowił.
BG – (...) abym je uzdrowił.
UBG – (...) żebym ich **nie** uzdrowił.
BWuj. – (...) i uzdrowił je.
BKUL – (...) ażebym ich uzdrowił.
BW – (...) i żebym ich **nie** uzdrowił.
BT – (...) ażebym ich uzdrowił.
BP – (...) i żebym ich **nie** uzdrowił.
NTPop. – (...) abym ich uleczył.
S. Mędała (NKB) – (...) ażebym ich uzdrowił.
NTTor. – (...) a Ja żebym ich **nie** uzdrowił.

Dwa najczęstsze zakończenia:

- 1) 1 o. l.p., Ind. Fut.
ϣ⁷⁵, ⚡, A, B, D(05), W i in. (LXX w Iz 6,10):

uzdrowię / uleczę / odnowię
- 2) 1 o. l.p., Con. Aor.
L(019), U^c, Θ, Ω ⚡, TR i in.

uzdrowiłbym / uleczyłbym

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

[11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A – Akt Marii oddania i wdzięczności za przebaczenie względem Jezusa; Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,12-18] FRAGMENT B – Przyjęcie Jezusa – Króla Izraela w Jerozolimie; spełnienie się proroctw o Chrystusie

[12,19-33] FRAGMENT C – Jezus zaprasza do swojej obecności, do służby, do naśladowania i towarzyszenia; obietnica uczczenia przez Ojca

[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

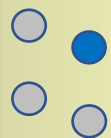

[13,1-20] FRAGMENT A1 – Akt Jezusa potwierdza wolę i fakt oczyszczenia tych, którzy Mu zaufali (wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa); Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

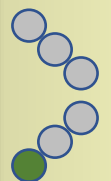
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT C

[12,19-33]

A (19) Tedy faryzeusze [powiedzieli] między sobą: Widzicie, że nie wskóracie [nic], oto świat [cały] za nim [poszedł].

B a (20) Byli [zaś] Grecy [również] wśród [przychodzących], aby się modlić w święto. (21a) Ci tedy podeszli do Filipa z Betsaidy w Galilei,

b (21b) [i prosili go] mówiąc: Panie, chcemy Jezusa [zobaczyć].

a1 (22) [Idzie] Filip i [mówi] Andrzejowi, [idzie] Andrzej i Filip [i mówią] Jezusowi.

C (23) [Zaś] Jezus [odpowiada] im, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.

D a1 (24a) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli [ziarno zboża padłszy na ziemię nie obumrze, samo jedno zostaje];

b1 (24b) jeśli [zaś] obumrze, obfity owoc wydaje.

a2 (25a) [Miłujący] życie swoje, [gubi] je,

b2 (25b) a [nienawidzący] życia swego na świecie [tym], [dla życia wiecznego] zachowa je.

E a1 a1 (26a) Jeśli [mnie]

b1 (26b) kto chce służyć,

a2 (26c) [mnie]

b2 (26d) niech [towarzyszy],

b1 (26e) a gdzie jestem [Ja], tam i sługa mój będzie;

a2 (26f) jeśli kto mnie służy,

b2 (26g) uczci go Ojciec mój.

D1 (27) Teraz dusza moja [została zaniepokojona], i cóż powiem? Ojcze, wybaw mnie teraz od godziny [tej]? Przecież dlatego przyszedłem na godzinę [tą].

C1 a1 (28a) Ojcze,

b1 (28b) uwielbij swoje [imię]!

a2 (28c) [Przyszedł] więc głos z nieba:

b2 (28d) I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię.

B1 a a1 (29a) [Ten] więc [lud], który stał [usłyszawszy] mówił [:

b1 (29b) Zagrzmiało oto],

a2 (29c) inni mówili:

b2 (29d) Anioł do niego przemówił.

b a aa1 (30a) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł: Nie gwoli

bb1 (30b) mnie

b (30c) [głos ten] odezwał się,

a1 aa2 (30d) ale gwoli

bb2 (30e) was.

a1 a1 (31a) Teraz

b1 (31b) sąd [jest świata tego];

a2 (31c) teraz

b2 (31d) władca [świata] tego wyrzucony [będzie na zewnątrz].

A1 a (32a) [I ja jeśli] będę wywyższony ponad ziemię,

b (32b) wszystkich [pociągnę] do [mnie samego].

a1 (33) To [zaś mówił czyniąc jasnym jaką śmiercią miał umierać].

SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT C

[12,19-33]

A (19) Tedy faryzeusze [powiedzieli] między sobą: Widzicie, że nie wskóracie [nic], oto świat [cały] za nim [poszedł].

B a (20) Byli [zaś] Grecy [również] wśród [przychodzących], aby się modlić w święto. (21a) Ci tedy podeszli do Filipa z Betsaidy w Galilei,

b (21b) i prosili go mówiąc: Panie, chcemy Jezusa [zobaczyć].

a1 (22) [Idąc] A – Poczucie porażki wśród faryzeuszy, widzą wzrost zainteresowania Jezusem wśród ludu; przypuszczają, że ich plany przeciw Jezusowi nie ziszczą się.

b a1 (24a) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeżeli [ziarno zboża] padnie na ziemię, nie obumrze, samo jedno zostaje];

B – Grecy, którzy pojawili się w Jerozolimie na święcie Paschy, pragną widzieć Jezusa.

b2 (25b) a [niepowidzieli] życie swoje na świecie [tym]. [Idąc] życie wiecznego] zachowa je

C – Jezus zapowiada swoje uwielbienie jako Syna Człowieczego (przez Ojca).

a2 (26a) [mnie]

D – Jezus zapowiada nadchodzące cierpienie i śmierci; zasada pomnożenia owocu.

a2 (26b) i jeśli kto mnie obrazi

E – Wezwanie Chrystusa, Króla, do pójścia za Nim, służenia i towarzyszenia Mu; to jest droga do oglądania Go i bycia tam, gdzie On jest.

D1 (27) Teraz du

przyszedł

C1 a1 (28a) Ojcie,

b1 (28b) uw

a2 (28c) [P

b2 (28

D1 – Jezus, pomimo nadchodzącego cierpienia, nie zamierza odwracać się od swojej misji.

C1 – Jezus wzywa Ojca, by uwielbił swoje Imię, a Ojciec potwierdza, że to uczyni.

B1 a a1 (29a) [Ten] więc

b1 (29

a2 (29c) inni

b2 (29c)

B1 – Żydzi nie czują zainteresowania Jezusem nawet po otrzymaniu znaku w postaci głosu Ojca z nieba.

A1 – Jezus zapowiada swoją śmierć przez ukrzyżowanie oraz siłę tego aktu, by pociągnąć ludzi ku Niemu.

a1 aa2 (30d) ale gwoli

bb2 (30e) was.

a1 a1 (31a) Teraz

b1 (31b) sąd [jest świata tego,];

a2 (31c) teraz

b2 (31d) władca [świata] tego wyrzucony [będzie na zewnątrz].

A1 a (32a) [I ja jeśli] będę wywyższony ponad ziemię,

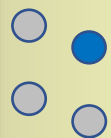
b (32b) wszystkich [pociągnę] do [mnie samego].

a1 (33) To [zaś mówił czyniąc jasnym jaką śmiercią miał umierać].

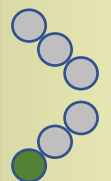
SEKCJA B1

[7,1-13,20]

SEKWENCJA B1

[11,55-13,20]

FRAGMENT C

[12,19-33]

A (19) Tedy faryzeusze [powiedzieli] między sobą: Widzicie, że nie wskóracie [nic], oto świat [cały] za nim [poszedł].

B a (20) Byli [zaś] Grecy [również] wśród [przychodzących], aby się modlić w święto. (21a) Ci tedy podeszli do Filipa z Betsaidy w Galilei,

b (21b) [i prosili go] mówiąc: Panie, chcemy Jezusa [zobaczyć].

a1 (22) [Idzie] Filip i [mówi] Andrzejowi, [idzie] Andrzej i Filip [i mówią] Jezusowi.

C (23) [Zaś] Jezus [odpowiada] im, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.

D a1 (24a) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli [ziarno zboża padłszy na ziemię nie obumrze, samo jedno zostaje];

b1 (24b) jeśli [zaś] obumrze, obfity owoc wydaje.

a2 (25a) [Miłujący] życie swoje, [gubi] je,

b2 (25b) a [nienawidzący] życia swego na świecie [tym], [dla życia wiecznego] zachowa je.

E a1 a1 (26a) Jeśli [mnie]

b1 (26b) kto chce służyć,

a2 (26c) [mnie]

b2 (26d) niech [towarzyszy],

b1 (26e) a gdzie jestem [Ja], tam i sługa mój będzie;

a2 (26f) jeśli kto mnie służy,

b2 (26g) uczci go Ojciec mój.

D1 (27) Teraz dusza moja [została zaniepokojona], i cóż powiem? Ojcze, wybaw mnie teraz od godziny [tej]? Przecież dlatego przyszedłem na godzinę [tą].

C1 a1 (28a) Ojcze,

b1 (28b) uwielbij swoje [imię]!

a2 (28c) [Przyszedł] więc głos z nieba:

b2 (28d) I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię.

B1 a a1 (29a) [Ten] więc [lud], który stał [usłyszawszy] mówił [:

b1 (29b) Zagrzmiało oto],

a2 (29c) inni mówili:

b2 (29d) Anioł do niego przemówił.

b a aa1 (30a) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł: Nie gwoli

bb1 (30b) mnie

b (30c) [głos ten] odezwał się,

a1 aa2 (30d) ale gwoli

bb2 (30e) was.

a1 a1 (31a) Teraz

b1 (31b) sąd [jest świata tego];

a2 (31c) teraz

b2 (31d) władca [świata] tego wyrzucony [będzie na zewnątrz].

A1 a (32a) [I ja jeśli] będę wywyższony ponad ziemię,

b (32b) wszystkich [pociągnę] do [mnie samego].

a1 (33) To [zaś mówił czyniąc jasnym jaką śmiercią miał umierać].

[11,55-13,20] SEKWENCJA A1

[11,55-12,11] FRAGMENT A – Akt Marii oddania i wdzięczności za przebaczenie względem Jezusa; Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

[12,12-18] FRAGMENT B – Przyjęcie Jezusa – Króla Izraela w Jerozolimie; spełnienie się proroctw o Chrystusie

[12,19-33] FRAGMENT C – Jezus zaprasza do swojej obecności, do służby, do naśladowania i towarzyszenia; obietnica uczczenia przez Ojca

[12,34-50] FRAGMENT B1 – Niewrażliwość ludu względem Jezusa jako Króla Izraela; spełnienie się proroctw o zatwardziałości ludu wobec Chrystusa - Boga

[13,1-20] FRAGMENT A1 – Akt Jezusa potwierdza wolę i fakt oczyszczenia tych, którzy Mu zaufali (wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa); Jezus a szczere oddanie i fałsz w gronie najbliższych.

SEKWENCJA A a A1 - powroty / gry tematów (1)

SEKWENCJA A	Temat / motyw / schemat	SEKWENCJA A1
7,1-2 i 7,11-13	SEKWENCJE rozpoczynają się podobnie sytuacyjnie i co do klimatu.	11,55-57
8,12	Kluczowe wezwanie do społeczności z Jezusem / naśladowania Go w centrach akcentów SEKWENCJI	12,26
8,12	Obraz: Jezus jako światłość / światłość świata	12,35-36: 46
8,15	Wyraźne stwierdzenie Jezusa, że nie przyszedł, by sądzić.	12,47
7,16-17; 8,26: 28	Nauczanie Jezusa, to słowa od Ojca.	12,49-50
Miękkie i mocne wskazania, że Jezus to JA JESTEM (8,24-25: 28)	Problem tożsamości Jezusa	Odniesienie do Iz 53,1 – to Mesjasz, który przejdzie przez śmierć oraz do Iz 6 – to Jahwe, Król (12,38-41)
Droga do wyzwolenia od niewoli zła (8,31)	Znaczenie zachowania słowa Jezusa	Droga do wolności od sądu (12,47-48)
Abraham (8,56)	Ważna postać (prorok) ze ST oglądała chwałę Chrystusa przed jego misją w świecie.	Izajasz 12,41
Jezus zapowiadany Chrystusem; spełnia obietnicę: zanurza w Ducha	Wierność Boga (Jego słowu)	Negatywna postawa ludu spełniła zapowiedzi Izajasza
Przeciwnicy nie mogą przyjść do Jego „miejsca”	Temat widzenia Jezusa / bycia tam, gdzie On jest	Ci, którzy Mu ufają / służą, są /będą tam, gdzie On jest

SEKWENCJA A a A1 - powroty / gry tematów (2)

SEKWENCJA A	Temat / motyw / schemat	SEKWENCJA A1
Działanie we wnętrzu bohaterów	Motyw poświadczenia misji Jezusa przez Ojca (oprócz dzieł)	Głos z nieba
Żydzi (aktualni przeciwnicy) zyskają zrozumienie (8,28)	Motyw zyskania zrozumienia po śmierci / zmartwychwstaniu Jezusa	Uczniowie odkrywają głębsze znaczenia wydarzeń (12,16: 37-41)
Bracia (7,1-10), Żydzi, którzy uwierzyli (8,30nn)	Motyw zła / fałszu / zachwiania w gronie bliskich Jezusa	Maria, Judasz (12,1-8; 13,2: 11: 18)
Nikodem (7,50-51)	Motyw ukrytej wiary w Jezusa części liderów	Ogólne stwierdzenie Jana (12,42-43)
Jedni: nie będzie wiadomo skąd jest (7,27); Inni: wiadomo, nie z Galilei, ale z Betlejem (7,41-42)	Motyw różnych poglądów krążących o Chrystusie	Syn Człowieczy trwa na wieki (12,34)
Żydzi rozważają, czy Jezus uda się do Greków (7,35)	Motyw Greków	Grecy pytają o Jezusa w Jerozolimie (12,20-21)
Odrzucanie kolejnych przesłanek, aż do działań wbrew Prawu (J 7)	Uparty sprzeciw ludu i liderów wbrew znakom	Argumenty z proroctw Iz 53,1 oraz Iz 6 (12,37-40)

Jakieś pytania?

I to już koniec na dzisiaj.

Dziękuję za uwagę.